



עת"א 22007/10/15 - דוד עשור נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 22007-10-15 עשור(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
עותרים	דוד עשור (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

1. העותר מרצה עונש מאסר בן 4 שנים ושמונה חודשים בגין עבירות גניבה, כניסה למגורים לביצוע עבירה, קשר לפשע והפעלת מאסר על תנאי, וזאת החל מיום 15.1.12, והוא צפוי לסיים את ריצוי מאסרו ביום 11.9.16. זוהי כניסתו השמינית לשב"ס והוא מסווג לקטגוריה ב-1.

2. אביו של העותר נפטר למרבה הצער והובא למנוחות ביום 12.10.15, והעותר מלין על החלטת שב"ס שלא להתיר יציאתו לחופשה מיוחדת או אף יציאתו בליווי להלוויית האב. כן מבקש העותר לקיים מנהגי אבלות ולשבת שבעה על אביו יחד עם בני משפחתו, בבית המשפחה, וכן לעלות לקבר האב במלאת 30 ימים לפטירה.

טיעוני הצדדים

3. לטענת ב"כ העותר יש לאפשר לעותר לקיים את מנהגי האבלות בחיק משפחתו, וההחלטה שלא לאשר יציאת העותר נובעת ממידע מודיעיני ישן, שאינו רלבנטי.

4. ב"כ המשיבה טען מנגד כי מדובר באסיר בעל שיוך כנופיי, בעל סכסוכים ויריבים, והתנגדות המשיבה להוצאתו לחופשה מיוחדת נובעת מקיומו של מידע מודיעיני בדבר מסוכנות וכוונות שליליות. כן הוגש לעיוני מידע מודיעיני. לאור פניית בית המשפט בחן ב"כ המשיבה עמדתו ונאות לאפשר יציאת העותר בליווי סוהרים לביקור בקבר האב וזאת עוד במהלך תקופת השבעה, וכן ישנה נכונות לבחון הוצאתו בליווי פעם נוספת לבית העלמין, עוד בטרם יחלפו 30 ימים ממועד הפטירה. עם זאת, נמסר כי לא ניתן לאשר יציאה בליווי סוהרים לבית העותר, וזאת עקב חשש לפגיעה בצוות הליווי וחוסר יכולת של צוות הליווי לשלוט בגורמי הסיכון במקום שבהגדרה אינו "סטריילי".



דין והכרעה

5. "עצם ההחלטה לאשר יציאתו של אסיר לחופשה נתונה לשיקול דעתם של הגורמים המוסמכים בשב"ס, ותפקידו של בית המשפט מתמצא בבחינת חוקיותה של ההחלטה המנהלית, ועד כמה היא מצויה במתחם הסבירות. לפיכך, על בית המשפט לבחון "האם שקלו הגורמים המוסמכים את מלוא השיקולים הצריכים לעניין והאם איזונו ביניהם כראוי - ואין הוא רשאי להחליף את שיקול הדעת המקצועי בשיקול דעתו הוא" (רע"ב 5947/08 מדינת ישראל נ' בסה ; רע"ב 10462/03 מדינת ישראל נ' אביטל).
6. אשר לחופשה מטעמים מיוחדים, נפסק כבר ברע"ב 844/07 בנימין רביזדה נ' שירות בתי הסוהר, כי אף שלאסיר ציפיה לחיי משפחה ולהשתתפות באירועי שמחה ואבל, הרי שמגבלות המאסר מחייבות שקילת שיקולים נוספים, של בטחון הציבור, בטחון האסיר עצמו, והיבטים מערכתיים הקשורים בהיקף המשאבים ויכולות ההיערכות של רשויות שב"ס על מערכות האבטחה הנתונות להם.
7. עיינתי במידע המודיעיני, רלבנטית לענייננו בעיקר ידיעה שמספרה 1700767, שלא ניתן לומר בעניינה כי היא ישנה ולא רלבנטית, והמידע מצביע על כוונות פגיעה. בנסיבות אלה סבורני כי לא ניתן לומר שהחלטת המשיב שלא להתיר יציאת העותר לחופשה מיוחדת אינה סבירה.
8. סבורני, כי האיזון הראוי במקרה זה בין זכותו של העותר לקיים את מנהגי האבלות לבין חובת המשיבה לדאוג לשלומם של האסיר, לשלום הציבור ולשלומם של צוות הליווי, הינו הוצאה של העותר בליווי לבית העלמין, כפי שהוצע על ידי נציג המשיבה, במועד שייקבע על ידי המשיבה, עוד במהלך תקופת השבעה, ופעם נוספת בסמוך למועד ה-30, בכפוף לכך שלא יחול שינוי בנסיבות המאפשרות זאת.
9. בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.